

«نشریه علمی-پژوهشی آموزش و ارزشیابی»

سال دهم - شماره ۳۷ - بهار ۱۳۹۶

ص. ص. ۳۵-۵۰

بررسی تأثیر تکلیف شب بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی شهرستان ارومیه

حسن یوسفزاده^۱

پرویز سرندی^{۲*}

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۱۱/۰۶

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۵/۰۵/۲۶

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر تکلیف شب بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی شهرستان ارومیه بود. روش پژوهش حاضر از نوع مطالعات شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش را کلیه دانشآموزان پایه ششم ابتدایی شهرستان ارومیه طی سال تحصیلی ۱۳۹۳-۹۴ تشکیل می دادند. از این جامعه نمونه ای به حجم ۶۰ دانشآموز در قالب سه گروه آزمایش و ۱ گروه کنترل (در هر گروه ۱۵ دانشآموز) به روش نمونه گیری خوشای تصادفی انتخاب و مقیاس ماتریس های پیش روی و آزمون پیشرفت تحصیلی ریاضی را تکمیل کردند. اطلاعات گردآوری شده با روش آماری تحلیل کوواریانس تک متغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که هر سه نوع تکالیف تمرینی، آماده سازی و تلفیقی بر پیشرفت ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارند، با این وجود، تأثیر تکالیف تلفیقی (تمرینی و آماده سازی) بیشتر از تأثیر تکالیف تمرینی و آماده سازی به تنها بی است و همچنین تأثیر تکالیف آماده سازی نیز به مراتب بیشتر از تأثیر تکالیف تمرینی می باشد. با توجه به نتایج بدست آمده دیگران و دست اندرکاران امور آموزشی می توانند در کنار تکالیف تمرینی از تکالیف آماده سازی نیز بهره برده و با این کار برونداد مهارتی و آموزشی دانشآموزان را بهبود ببخشند.

وازگان کلیدی: تکلیف شب تمرینی و آماده سازی، یادگیری ریاضی، پایه ششم ابتدایی

۱. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

۲. استاد گروه روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران (نویسنده مسئول) Sarandi@iaut.ac.ir

مقاله حاضر مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز می باشد.

The Effect of Homework on Mathematics Achievement of Sixth Grade Elementary School Students in Urmia

Hasan Yousefzadeh
Parviz Sarandi

Date of receipt: 2016.01.26
Date of acceptance: 2016.08.16

Abstract

The aim of this study was to investigate the effect of homework on mathematics achievement of sixth grade elementary students in Urmia. The study was a quasi-experimental research with pretest - posttest design and control group. The statistical population consisted of all sixth grade students during the academic year 1393-1394 in Urmia. The sampling method was multistage random sampling in which 60 students in three experimental and one control groups (each including 15 students) were selected. To gather the data, the participants' mathematics achievement tests scores, and Ravens standard progressive matrices were used. To analyze the data, the researchers used covariance analysis. The results showed that all three types of assignment, practice, preparation, and combined, have an effect on the participants' mathematical achievement, but the effect of combined assignment (practice and preparation) were more than the effect of practice and preparation alone. Also, the effect of preparation assignment was far more than practice assignment. Based on the findings it can be concluded that teachers and education staff can assign practice and preparation assignment together to improve students' educational outcomes.

Keywords: practice and preparation assignment, math learning, sixth grade elementary

مقدمه

از گذشته تاکنون نظریه پردازان و پژوهشگران زیادی در زمینه یادگیری ریاضی و عوامل موثر بر آن به نظریه پردازی و مطالعه پرداخته اند. ریاضیات از جمله دروسی است که در مدارس جایگاه و اهمیت خاصی داشته و موضوعی پیچیده است که زمان، کمیت و فضا را در بر می گیرد (دواکر^۱، ۲۰۰۵). ریاضی علمی است که به مطالعه اعداد، اشکال و اشیا می پردازد و دارای جنبه های مختلفی از جمله محاسبات^۲، شمارش^۳، عدد نویسی^۴، حل مساله^۵ و استفاده از راهبردهای مختلف می باشد که کودکان ممکن است در یادگیری هر یک از این حوزه ها دچار مشکل شوند (البرزی و خوشبخت، ۱۳۸۶). در این راستا آموزش ابتدایی در شکل گیری مفاهیم مربوط به ریاضیات نقش اساسی دارد، بطوری که کودکان با ورود به دوره ابتدایی با مفاهیم ریاضی آشنا می شوند، حال این مفاهیم چگونه باید در اذهان کودکان نهادینه شوند به شرایط یاددهی و یادگیری این درس بستگی دارد (علم الهدی، ۱۳۸۱). در این رابطه اکثر پژوهش های انجام شده در زمینه ریاضیات و پیشرفت مربوط به آن را می توان به سه حوزه آموزش کلاسی، تحقیقات آموزشی و طراحی آموزشی طبقه بندی کرد. همه افرادی که در این سه حوزه فعالیت می کنند دارای هدف مشترک بهبود آموزش و یادگیری ریاضیات هستند، بطوری که در حوزه آموزش کلاسی معلمان برای افزایش توان یادگیری دانشآموزان، در حیطه تحقیقات آموزشی، محققان برای درک و فهم بیشتر یادگیری و آموزش ریاضی و بالاخره طراحان آموزشی برای رشد و بهبود مواد آموزشی مفید تلاش می کنند (ماگیدسون^۶، ۲۰۰۵). از سویی بهبود عملکرد و پیشرفت در ریاضیات، مستلزم شناسایی مشکلاتی است که بر سر راه یادگیری دانشآموزان در این درس وجود دارد (محسن پور، حجازی و کیامنش، ۱۳۸۶).

علاوه بر مطالب مطرح شده که هر کدام به نوعی در افزایش عملکرد دانشآموزان در رابطه با ریاضیات دخیل هستند، پژوهش های چند دهه اخیر به نقش تکلیف شب^۷ در کنار این عوامل در یادگیری و افزایش بازدهی ریاضیات تاکید می کنند، چرا که این تکلیف بالغ بر ۲۰ درصد از فعالیت های علمی دانشآموزان را به خود اختصاص می دهدن (کوپر^۸، والتین^۹، نی^{۱۰} و لیندزی^{۱۱}، ۱۹۹۹). کوپر (۱۹۸۹) نقل از بازرگان، (۱۳۷۳) تکلیف شب را به عنوان مجموعه وظایفی که توسط معلم در مدرسه تعیین می شود تا دانشآموز در طول ساعات خارج از مدرسه آنها را انجام دهد، تعریف می کند. همچنین به طور

-
- 1 . Dowker
 - 2 . calculation
 - 3 . counting
 - 4 . numeration
 - 5 . problem solving
 - 6 . Magidson
 - 7 . homework
 - 8 . Cooper
 - 9 . Valentine
 - 10 . Nye
 - 11 . Lindsay

کلی منظور از تکلیف شب کلیه وظایف درسی شامل (تکالیف نوشتی، حفظ کردنی، حل کردنی و غیره) است که معلمان به طور روزانه برای دانشآموزان خود تعیین می کنند تا در خانه انجام گیرد. تکلیف شب انواع مختلفی اعم از تکالیف تمرینی، آماده‌سازی، بسطی و خلاقیتی دارد که با توجه به ماهیت این تکالیف تأثیر هر یک از آنها بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان می تواند متفاوت از دیگری باشد. تکلیف شب همواره به عنوان یکی از عوامل دخیل در تحقق یادگیری مطرح بوده است و در هر دوره متناسب با برداشتی که از یادگیری وجود داشته، شکل و نوع تکلیف نیز متفاوت بوده است (بازرگان، ۱۳۷۳؛ رحمانی، ۱۳۷۳).^۱

امروزه با توجه به تحولات وسیع جوامع و با پیدایش نظریه های تربیتی و وجود رسانه های متنوعی که اوقات فراغت دانشآموزان را به خود اختصاص می دهد، ضرورت تکلیف شب در سیاری از کشورها مورد سؤال قرار گرفته است و راه های دیگری برای پر کردن اوقات فراغت کودکان و نوجوانان در خانه تدبیر می گردد. در این قبیل کشورها تکلیف شب حداقل در سطح ابتدایی به کلی حذف شده و یا اگر تکالیفی برای دانشآموزان تعیین می شود، اکثرًا اختباری بوده یا تداوم فعالیتی است که در کلاس شروع شده و علاقه یا انگیزه آن در دانشآموزان ایجاد گردیده است (بازرگان، ۱۳۷۳). با این وجود در بعضی از جوامع دیگر، تکلیف شب هنوز جایگاه ارزشی و سنتی خود را حفظ نموده و به مثابه رخداد های آموزشی، جزء پایداری از اجزای آموزشی است (رحمانی، ۱۳۸۱).

از طرفی، مطابق با این تضاد نظری، محققان بسیاری به بررسی نقش تکلیف شب در پیشرفت یادگیری دانشآموزان پرداخته و نتایج گوناگونی را گزارش کرده اند. گروهی از این محققان به تأثیر مثبت تکلیف شب بر پیشرفت تحصیلی اشاره کرده اند (کوپر، لیندزی، نی و گریتهاوس^۲، ۱۹۹۸؛ بتز^۳، ۱۹۹۷) و گروهی نیز عنوان کرده اند که تکلیف شب در پیشرفت تحصیلی تأثیر منفی دارد (مک مولن^۴ و باسچر^۵، ۲۰۰۹). همچنین در رابطه با تأثیر تکلیف شب بر یادگیری و پیشرفت ریاضیات نیز مطالعات حاکی از یافته های ضد و نقیض است، به عنوان مثال کارتلچ^۶ و ساسر^۷ (۱۹۸۱) در پژوهشی به بررسی تأثیر تکالیف تعیین شده بر پیشرفت ریاضیات پرداختند و به این نتیجه رسیدند که پیشرفت ریاضی در دانشجویانی که تکالیف خانگی دریافت کرده بودند به مراتب بیشتر از پیشرفت دانشجویانی بود که تکالیفی را دریافت نکرده بودند. همچنین آدول^۸ (۲۰۱۴) در پژوهشی به بررسی تأثیر تکلیف شب تعیین شده بر پیشرفت ریاضی دانشآموزان پرداخت و مطرح کرد که بین پیشرفت ریاضی دانشآموزنی که تکالیف خانگی دریافت کرده بودند و دانشآموزانی که تکالیف شب دریافت نکرده بودند تفاوت معنی داری وجود دارد.

1 . Greathouse

2 . Betts

3 . Mc Mullen

4 . Busscher

5 . Cartledge

6 . Sasser

7 . Adebule

این در حالی است که گری^۱ و آلیسون^۲ (۱۹۷۱) عنوان کردند که تفاوت معنی داری بین نمرات پیشرفت ریاضی دانشآموزانی که تکالیف شب دریافت کرده و دانشآموزانی که این نوع تکالیف را دریافت نکرده بودند، وجود ندارد.

از این رو با توجه به مطالب مطرح شده و اهمیت مساله و اینکه در کشور ما تحقیقات بی نهایت اندکی به بررسی نقش تکلیف شب در یادگیری و پیشرفت ریاضیات پرداخته اند، و همچنین با توجه به تنافق یافته ها در پژوهش های خارجی پژوهش حاضر در جهت افزودن بر بدنه پژوهش های مرتبط با تکلیف شب و تأثیر آن در یادگیری درس ریاضی با هدف بررسی تأثیر تکلیف شب در میزان یادگیری درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی شهرستان ارومیه انجام گرفت.

فرضیه های پژوهش

۱. تکلیف شب از نوع تکالیف تمرینی بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارد.
۲. تکلیف شب از نوع تکالیف آماده سازی بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارد.
۳. تکلیف شب از نوع تکالیف تمرینی و آماده سازی (به صورت ترکیبی) بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارد.

جامعه، نمونه و روش نمونه گیری

روشن پژوهش حاضر از نوع مطالعات شیه آزمایشی^۳ با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جهت انتخاب نمونه آماری این پژوهش از روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی استفاده شد، بدین صورت که دو منطقه از مناطق ۲۴ گانه شهرستان ارومیه به صورت تصادفی انتخاب و در هر یک از این دو منطقه، دو مدرسه از بین تمام مدارس ابتدایی منطقه مورد نظر و از هر مدرسه ۱ کلاس پایه ششم ابتدایی به صورت تصادفی انتخاب گردید. به طوری که ۳ کلاس به عنوان گروه آزمایش و ۱ کلاس نیز به عنوان گروه کنترل مورد مطالعه قرار گرفتند. قابل ذکر است که در هر یک از این کلاس ها ۱۵ دانشآموز وجود داشتند که در مجموع ۶۰ دانشآموز به عنوان نمونه آماری در این پژوهش انتخاب شدند. همچنین به منظور همتاسازی معلمان مجری و جلوگیری از تأثیر ویژگی های فردی آنها در نتایج پژوهش، از معلمان مرد با سابقه تدریس بین ۴ تا ۸ سال و با مدرک تحصیلی لیسانس و متاهل در هر مدرسه استفاده شد. بعلاوه قبل از شروع آموزش به منظور همتاسازی گروه ها، آزمون هوشی ماتریس های

1 . Allison

2 . Ma

3 . quasi –experimental design

پیشرونده ریون (۸-۱۸ ساله) جهت کنترل بهره هوشی برای دو گروه اجرا شد و اکثریت دانشآموزان دارای بهره هوشی بین ۱۰۶ تا ۱۰۴ بودند. اطلاعات گردآوری شده با روش آماری تحلیل کوواریانس تک متغیری و با کمک نرم افزار SPSS 20 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

شكل (۱): نگاره مربوط به طرح پیشآزمون - پسآزمون با گروه کنترل

Figure 1
pretest - posttest of control group

گروه‌ها groups	پیشآزمون Pretest	متغیر مستقل independent variable	پسآزمون Posttest
گروه آزمایش ۱ Examinational group1	T1	X1	T2
گروه آزمایش ۲ Examinational group2	T1	X2	T2
گروه آزمایش ۳ Examinational group3	T1	X3	T2
گروه کنترل Control group	T1	-	T2

ابزار

آزمون پیشرفت تحصیلی در ریاضی

آزمون‌های پیشرفت تحصیلی براساس معلومات تحصیلی تهیه می‌شوند و مهارت‌های درسی دانشآموزان را در زمینه‌های مختلف مانند ریاضی، فیزیک، علوم و... می‌سنجند. همچنین این آزمون‌ها معمولاً بصورت گروهی اجرا می‌شوند (بنی‌هاشمی و غلامزاده صفار، ۱۳۸۹). در این پژوهش جهت اندازه‌گیری پیشرفت تحصیلی دانشآموزان در درس ریاضی از یک پرسشنامه محقق ساخته ۲۰ سوالی در پیشآزمون و پسآزمون که پس از مشورت با استادی و متخصصان این حوزه با توجه به سرفصل‌های مطروح درس ریاضی جهت تدریس تهیه شده بود، استفاده گردید. قابل ذکر است که پایایی این آزمون‌ها با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب برای پیشآزمون ۰/۷۷ و برای پسآزمون ۰/۸۲ بدست آمد.

آزمون ماتریس‌های پیشرونده ریون (دامنه سنی ۸ تا ۱۸ سال)

نسخه اولیه آزمون هوشی ریون در سال (۱۹۳۸) تهیه شده و در سال (۱۹۴۷) تصحیح شد. در سال (۱۹۵۶) هم در ترتیب اصلی سوالات و گزینه‌های آن تجدیدنظر به عمل آمد ولی هیچگونه تغییری در جوابهای صحیح سوالات صورت نگرفت، فرم دوم آزمون در سال (۱۹۴۷) تهیه شده و از آن موقع تا کنون هیچگونه تغییری نکرده است. نسخه سوم در سال (۱۹۴۷) منتشر گردید و در سال (۱۹۶۲) مورد تجدید نظر قرار گرفت. نسخه رنگی آزمون که فرم دوم آزمون ماتریس‌های پیشرونده ریون است در سال

(۱۹۴۷) توسط ریون تهیه شد (طاهری، ۱۳۷۲). این آزمون دارای سه فرم اول آزمون ماتریس‌های پیشرونده معیار^۱ است که دارای ۶۰ ماتریس یا تصویر است و به ۵ سری ۱۲ تابی تقسیم شده است و برای افراد در دامنه سنی ۸ الی ۱۸ سال مناسب است. فرم دوم آزمون ماتریس‌های پیشرونده رنگی^۲ است که ۳۶ تصویر دارد و اکثر آنها رنگی هستند و برای کودکان زیر ۸ سال مناسب اند، و ماتریس‌های پیشرونده پیشرفته^۳ فرم سوم آزمون ریون است که دارای دو دفترچه است و برای سنجش هوش بزرگسالان درخشنan (۱۱ الی بزرگسالی) بکارگرفته می‌شود (طاهری، ۱۳۷۲). در پژوهش حاضر جهت ارزیابی بهره هوشی شرکت کنندگان پژوهش از فرم اول آزمون ماتریس‌های پیشرونده معیار (۱۸-۸) استفاده گردید. مولوی (۱۳۷۲) ضرایب پایابی بخش‌های پنج گانه آزمون ماتریس‌های پیشرونده معیار را از ۰/۶۷ تا ۰/۹۴ گزارش کرده است. همچنین در مطالعه براهنی، اصغرزاده، رضوی خسروشاهی، شمالی و خمیری (۱۳۷۱) دامنه ضریب بازآزمایی این آزمون از ۰/۶۹ تا ۰/۹۱ و نیز ضرایب پایابی تنصیف از ۰/۸۱ تا ۰/۹۳ بدست آمده است.

یافته‌ها

جدول (۱) شاخص‌های مرکزی و پراکندگی متغیرهای مورد مطالعه در پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول (۱) میانگین و انحراف معیار پیش‌آزمون و پس‌آزمون پیشرفت ریاضی در ۴ گروه دانشآموزان

Table 1

Descriptive statistics of students' mathematics achievement pretest and posttest scores in four groups

	پیش‌آزمون پیشرفت ریاضی		پس‌آزمون پیشرفت ریاضی		گروه group
	ماتریس امتیاز mathematic achievement posttest	میانگین mean	انحراف استاندارد standard deviation	ماتریس امتیاز mathematics achievement pretest	میانگین mean
انحراف استاندارد standard deviation	۱.234	15.67	1.256	14.20	آزمایش ۱ (تکلیف تمرینی) Experimental 1 (practice assignment)
	0.915	17.13	1.187	15.13	آزمایش ۲ (تکلیف آماده‌سازی) Experimental 2 (preparation assignment)
	0.990	18.13	1.387	14.93	آزمایش ۳ (تلغیقی از تکلیف تمرینی و آماده‌سازی) Experimental 3 (practice and preparation assignment)
	1.291	14.33	0.743	14.13	کنترل control

1 . standard progressive matrices test
2 . colored progressive matrices
3 . advanced progressive matrices

جهت بررسی و پاسخ به فرضیه پژوهش، از روش تحلیل کوواریانس تک متغیری استفاده گردید. همچنین قبل از انجام تحلیل کوواریانس، مفروضه های این آزمون آماری به شرح زیر مورد بررسی قرار گرفتند.

جهت بررسی پیش فرض نرمال بودن توزیع نمرات، قبل از انجام تحلیل کوواریانس تک متغیری، از آزمون کالموگروف-اسمیرنف استفاده گردید. نتایج این آزمون برای متغیر های پژوهش در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول (۲) نتایج آزمون کالموگروف-اسمیرنف برای متغیر های پژوهش در چهار گروه دانشآموزان

Table 2
K S test results for four groups

پس آزمون پیشرفت ریاضی		پیش آزمون پیشرفت ریاضی		گروه
mathematic achievement posttest	mathematics achievement pre test	معنی داری Z score	معنی داری Z score	
0.137	0.193	0.097	0.203	آزمایش ۱ (تکلیف تمرینی) Experiment 1 (homework exercises)
0.084	0.205	0.200	0.167	آزمایش ۲ (تکلیف آماده سازی) Experiment 2 (preparation task)
0.167	0.182	0.173	0.186	آزمایش ۳ (تل菲قی از تکلیف تمرینی و آماده سازی) Experiment 3 (Consolidated Aztkalyf training and preparation)
0.079	0.208	0.185	0.172	کنترل control

نتایج آزمون کالموگروف-اسمیرنف برای پیش آزمون و پس آزمون پیشرفت ریاضیات در چهار گروه دانشآموزان (سه گروه آزمایش و یک گروه کنترل) نشان داد که نمره z این آزمون برای نمرات پیش آزمون و پس آزمون معنی دار نیست و این بدین معنی است که توزیع این گروها با توزیع نرمال تفاوت معناداری ندارد، بنابراین فرض نرمال بودن برقرار است. در ادامه، دومین پیش فرض، یعنی پیش فرض همگنی واریانس با آزمون لون (LEVEN) مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۳).

جدول (۳): نتایج همگنی واریانس برای متغیر وابسته

Table 3

Results of the homogeneity of variances for the dependent variable

معنی داری significance	درجه آزادی ۲ df2	درجه آزادی ۱ df1	فرافرمان F	متغیر وابسته Dependent variable
0.164	56	3	1.766	پس آزمون پیشرفت ریاضی Mathematics achievement posttest

همانطوری که نتایج آزمون لون نشان می‌دهد (جدول ۳)، F مشاهده شده برای پس‌آزمون پیشرفت ریاضی از نظر آماری معنی دار نیست ($p > 0.05$ ، بنابراین پیش فرض همگنی واریانس‌ها برقرار است. همچنین، قبل از تحلیل کوواریانس پیش فرض همگنی شیب خط رگرسیونی وجود رابطه خطی بین متغیر همپراش و متغیر وابسته مورد بررسی قرار گرفتند که پیش فرض همگنی شیب خط رگرسیونی ($F = 0.973$, $P = 0.391$) و رابطه خطی بین متغیر همپراش و وابسته ($\eta^2 = 0.023$, $P = 0.0001$, Partial) مورد تائید قرار گرفتند. از این‌رو، با توجه به اینکه توزیع داده‌ها نرمال، همگنی واریانس‌ها و پیش فرض همگنی شیب خط رگرسیونی و رابطه خطی بین متغیر همپراش و متغیر وابسته وجود دارد، برای تحلیل داده از روش تحلیل کوواریانس تک متغیری استفاده گردید. جدول (۴) نتایج تحلیل واریانس تک متغیری را برای متغیر وابسته (پس‌آزمون پیشرفت تحصیلی) نشان می‌دهد.

جدول ۴: نتایج تحلیل کوواریانس اثرات بین گروهی برای چهار گروه در پس‌آزمون پیشرفت ریاضی

Table 4

Analysis of covariance for between-group effects for the four groups in mathematics achievement posttest

منبع تغییرات Source of changes	مجموع مجددات Sum of squares	درجه آزادی df	میانگین مجددات Mean Square	فرافوایی F	معنی داری Chi Eta share	محدود اتا سهمی significance
پیش‌آزمون Pre test	16.133	1	16.133	16.432	0.23	0.0001
گروه Group	87.74	3	29.24	29.79	0.61	0.0001
خطا Error	54.00	55	0.982			

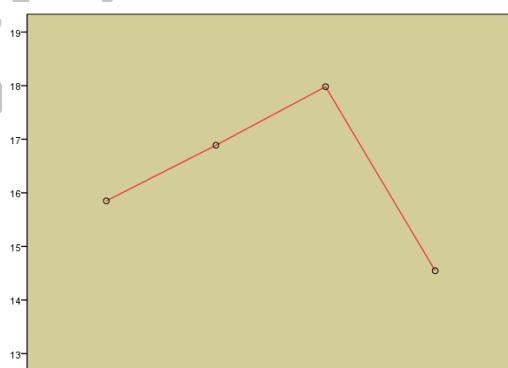
نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری (جدول ۴) نشان می‌دهد که با در نظر گرفتن نمرات پیش‌آزمون به عنوان متغیر همپراش (کمکی)، مداخله مبتنی بر تعیین نوع تکلیف شب ارائه شده به گروه‌ها، منجر به تفاوت معنی دار بین گروه‌های آزمایش و کنترل شده است ($\eta^2 = 0.061$, $P < 0.0001$, Partial). همچنین میزان تأثیر ۶۱ درصد بوده است. به عبارتی، ۶۱ درصد از واریانس پس‌آزمون (پیشرفت ریاضی) مربوط به مداخله مبتنی بر تعیین نوع تکلیف شب ارائه شده است. از این‌رو، مداخله مبتنی بر تعیین نوع تکلیف شب بر پیشرفت ریاضی دانشآموزان موثر بوده است. در ادامه جهت بررسی چگونگی تفاوت بین میانگین گروه‌ها و میزان تأثیر هر کدام از تکالیف شب ارائه شده از آزمون مقایسه‌های زوجی بونفرنی استفاده شد که نتایج آن در جدول (۵) درج شده است.

جدول ۵: نتایج آزمون بونفرنی جهت مقایسه زوجی میانگین ۴ گروه در پس آزمون پیشرفت ریاضی

Table 5
Bonferroni test results for comparing paired means of four groups in mathematics achievement posttest

	سطح معنی داری Significance level	خطای استاندارد تفاوت The standard error of difference	تفاوت میانگین Mean difference	گروه J Group J	گروه I Group I
$2 > 1$	0.047	0.377	-1.039*	آزمایش ۲ Exprimental 2	
$3 > 1$	0.0001	0.371	-2.131*	آزمایش ۳ Exprimental 3	آزمایش ۱ Exprimental 1
کنترل < 1	0.004	0.362	1.303*	کنترل control	
$1 < 2$	0.047	0.377	1.039*	آزمایش ۲ Exprimental 2	
$3 > 2$	0.024	0.363	-1.92*	آزمایش ۳ Test 3	آزمایش ۲ Exprimental 2
کنترل < 2	0.0001	0.379	2.342*	کنترل control	
$1 < 3$	0.0001	0.371	2.131*	آزمایش ۲ Exprimental 2	
$2 < 3$	0.024	0.363	1.092*	آزمایش ۳ Test 3	آزمایش ۳ Exprimental 3
کنترل < 3	0.0001	0.373	3.433*	کنترل control	
کنترل > 1	0.004	0.363	-1.303*	آزمایش ۱ Exprimental 1	
کنترل > 2	0.0001	0.379	-2.342*	آزمایش ۲ Test 2	کنترل Control
کنترل > 3	0.0001	1.373	3.433*	آزمایش ۳ Exprimental 3	

* معنی داری در سطح ۰/۰۵

نمودار (۱): تفاوت بین میانگین‌های پس ازمون پیشرفت ریاضی در ۴ گروه تحت مطالعه

Chart 1

The difference among the mathematics achievement posttest scores in four groups

با توجه به نتایج آزمون بونفرنی در جدول (۶-۴)، دانشآموزانی که تکلیف شب از نوع تمرینی دریافت کرده بودند در پس آزمون پیشرفت ریاضی نسبت به گروه کنترل نمراتشان بهبود یافته بود ($p < 0.004$) و این امر حاکی از این است که تکلیف شب از نوع تمرینی بر پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی دانشآموزان تأثیر دارد، با این وجود تأثیر تکلیف شب از نوع تمرینی بر پیشرفت ریاضی کمتر از تأثیر سایر روش‌های ارائه تکلیف است.

با توجه به نتایج آزمون بونفرنی در جدول (۶-۴)، دانشآموزانی که تکلیف شب از نوع آماده‌سازی دریافت کرده بودند در پس آزمون پیشرفت ریاضی نمراتشان نسبت به گروه کنترل بهبود یافته بود ($p < 0.0001$) و این امر حاکی از این است که تکلیف شب از نوع آماده‌سازی بر پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی دانشآموزان تأثیر دارد، بنابراین، تأثیر تکلیف شب از نوع آماده‌سازی بر پیشرفت ریاضی بیشتر از تکلیف شب از نوع تمرینی ولی کمتر از تکلیف شب از نوع ترکیبی از روش تمرینی و آماده‌سازی است.

با توجه به نتایج آزمون بونفرنی در جدول (۶-۴)، دانشآموزانی که تکلیف شب از نوع تلفیقی از روش‌های تمرینی و آماده‌سازی دریافت کرده بودند در پس آزمون پیشرفت ریاضی نمراتشان نسبت به گروه کنترل بهبود یافته بود ($p < 0.0001$) و این امر حاکی از این است که تکلیف شب از نوع تلفیقی از روش‌های تمرینی و آماده‌سازی بر پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی دانشآموزان تأثیر دارد، بنابراین، تأثیر تکلیف شب از نوع تلفیقی از روش‌های تمرینی و آماده‌سازی بر پیشرفت ریاضی بیشتر از تکلیف شب از نوع تمرینی و آماده‌سازی است.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته مربوط به فرضیه اول پژوهش نشان داد که تکلیف شب از نوع تکالیف تمرینی بر میزان یادگیری درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارد. به عبارتی، دانشآموزانی که تکلیف تمرینی دریافت کرده بودند در پس آزمون پیشرفت ریاضی نسبت به گروهی که هیچ‌گونه تکلیفی دریافت نکرده بودند، عملکرد بهتری داشتند، با این وجود تأثیر تکلیف شب از نوع تمرینی بر پیشرفت ریاضی کمتر از تأثیر سایر روش‌های ارائه تکلیف است. این یافته با یافته‌های کارتلچ و ساسر (۱۹۸۱)، آدیبول (۲۰۱۴)، موسوی نره (۱۳۹۰)، و ما (۱۹۹۶) همسو و با نتایج پژوهش‌های گری و آليسون (۱۹۷۱) و مک مولن و باسچر (۱۹۹۶) ناهمسو است. در این راستا، گراندر و راپ (۲۰۱۳) به بررسی نقش تکالیف شب بر نتایج یادگیری دانشآموزان پرداخته و مطرح کردنده که تکالیف شب بر عملکرد تحصیلی دانشآموزان مفید است و نمرات پیشرفت تحصیلی در گروهی که تکلیف دریافت کرده بودند نسبت به گروه کنترل بالاتر و بهتر می‌باشد. در تبیین یافته فوق می‌توان مطرح کرد که، تکالیف تمرینی برای تقویت مهارت و دانش کسب شده و جهت تثیت یادگیری از سوی معلم ارائه می‌شود و این نوع تکالیف با وجود کاربرد گستردگی‌ای که دارند، دارای معایبی همچون یادگیری غیر تحلیلی و نبود زمینه‌ای برای پرورش خلاقیت

دانشآموز هستند، از این رو انجام دادن این نوع تکالیف به علت تکراری بودن، اغلب برای دانشآموزان کسل کننده می‌باشد و معمولاً به این دلیل با وجود تأثیر بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان، اثربخشی آنها نسبت به سایر روش‌ها کمتر است (حسن زاده، ۱۳۸۶). با این وجود، اگر تکالیف تمرینی به دقت و مطابق با توانایی تک تک دانشآموزان و تفاوت‌های فردی آنان انتخاب شوند، بسیار مفید خواهند بود (حسن زاده، ۱۳۸۶؛ رحمانی، ۱۳۸۱).

یافته مربوط به فرضیه دوم نشان داد که تکلیف شب از نوع تکالیف آماده‌سازی بر میزان یادگیری درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارد. به عبارت دیگر، دانشآموزانی که تکلیف آماده‌سازی دریافت کرده بودند در پس‌آزمون پیشرفت ریاضی نسبت به گروهی که هیچ گونه تکلیفی دریافت نکرده بودند، عملکرد بهتری داشتند. با این وجود، تأثیر تکلیف شب از نوع آماده‌سازی بر پیشرفت ریاضی بیشتر از تکلیف شب از نوع تمرینی ولی کمتر از تکلیف شب از نوع ترکیبی از روش‌های تمرینی و آماده‌سازی است. این یافته با نتایج پژوهش‌های ارن و هندرسون (۲۰۱۰)، بتز (۱۹۹۷)، امرسون و منکن (۲۰۱۱)، پلتیر (۲۰۰۵) همسو و با نتایج یافته‌های مک‌مولن و باسچر (۲۰۰۹) و گری و آلیسون (۱۹۷۱) ناهمسو می‌باشد. در این رابطه مطالعات بسیاری نشان داده اند که تکلیف شب معمولاً اثر مثبتی در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان و دانشجوان دارند (آکسوی و لینک، ۲۰۰۰؛ بتز، ۱۹۹۷؛ گراندر و وین، ۲۰۰۹). همچنین موسوی نره (۱۳۹۰) در پژوهشی مطرح کرد، دانشآموزانی که ۷۵ درصد و دانشآموزانی که ۲۵ درصد از تکالیف شب ریاضی‌شان را انجام می‌دادند، به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین میانگین نمره را در امتحان ریاضی کسب کردند. در تبیین یافته فوق می‌توان اهمیت این نوع تکلیف را در بررسی موضوع درس جلسه آتی، با مطالعه درسی و غیر درسی در مورد آن موضوع دانست که سبب می‌گردد دانشآموزان زمینه اطلاعاتی مناسبی کسب نموده و آمادگی لازم را برای آموختن موضوع جدید داشته باشند (حسن زاده، ۱۳۸۶)، و این امر موجبات بهبود عملکرد دانشآموز را فراهم می‌سازد، همچنین در این نوع تکلیف، معلم برای پربارتر و سودمندتر ساختن تکالیف می‌تواند، راهنمایی‌ها و دستور کارهای لازم را در مورد چگونگی انجام تکلیف به دانشآموزان ارائه دهد. با این کار دانشآموزان با انحراف کمتری در مسیر هدف مورد نظر حرکت می‌کنند، بطوری که در این رابطه ارن و هندرسون (۲۰۰۸) در مطالعه‌ای به بررسی تأثیر تکلیف شب در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان پرداختند و اشاره کردند که تکالیف شب در تعیین نمرات آزمون ریاضی دانشآموزان نقش تعیین کننده ای دارند. همچنین آنها عنوان کردند که تکالیف تعیین شده توسط معلم تأثیر زیادی در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان قوی و ضعیف دارد.

یافته مربوط به فرضیه سوم پژوهش نشان داد که تکلیف شب از نوع تلفیقی از روش‌های تمرینی و آماده‌سازی بر میزان یادگیری درس ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارد. به عبارتی، دانشآموزانی که تکلیف شب از نوع تلفیقی از روش‌های تمرینی و آماده‌سازی دریافت کرده بودند در

پس آزمون پیشرفت ریاضی نمراتشان نسبت به گروه کنترل بهبود یافته بود، و این امر حاکی از این است که تکلیف شب از نوع تلفیقی از روش های تمرینی و آماده سازی بر پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی دانشآموزان تأثیر دارد، بنابراین، تکلیف شب از نوع تلفیقی از روش های تمرینی و آماده سازی نسبت به تکلیف شب از نوع تمرینی و آماده سازی به تنها یابی، تأثیر بیشتری در پیشرفت ریاضی دارد. این یافته با یافته های ارن و هندرسون (۲۰۱۰، ۲۰۰۸)، دتمرز و همکاران (۲۰۰۹)، امرسون و منکن (۲۰۱۱)، آدبول (۲۰۱۴)، کول و کیت (۱۹۹۱)، پاسکال^۱، وینیشتین^۲ و ولبرگ^۳ (۱۹۸۵) همسو و با یافته های مک مولن و باسچر (۲۰۰۹)، گری و آلیسون (۱۹۷۱) ناهمسو می باشد. در این راستا، آدبول (۲۰۱۴) در پژوهشی به بررسی تأثیر تکلیف شب تعیین شده بر پیشرفت ریاضی دانشآموزان پایه دوم ابتدایی پرداخت و مطرح کرد که بین پیشرفت ریاضی دانشآموزی که تکالیف خانگی دریافت کرده بودند و دانشآموزانی که تکالیف شب دریافت نکرده بودند تقاؤت معنی داری وجود دارد. این در حالی است که، مک مولن و باسچر (۲۰۰۹) در مطرح کردن که رابطه معنی داری بین تکلیف شب و پیشرفت تحصیلی در مقطع ابتدایی وجود ندارد. در این میان، ارن و هندرسون (۲۰۱۰) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که تکلیف شب اثر متفاوتی بر دروسی مانند ریاضیات در مقابل دروسی مانند علوم و تاریخ دارد، بطوری که تکلیف شب در ریاضیات باعث افزایش عملکرد و پیشرفت تحصیلی می شود، در حالی که برای دروسی مانند علوم و تاریخ هیچ تأثیری نداشته یا تأثیر ناچیزی دارد. در تبیین یافته فوق می توان چنین مطرح کرد که، تلفیق تکالیف تمرینی و آماده سازی با تقویت مهارت ها و افزایش سرعت عمل دانشآموز در کار، تثبیت آموخته های قبلی در ذهن دانشآموز و همچنین آماده سازی ذهن فرآگیر برای یادگیری مطالب جدید و تقویت آمادگی دانشآموز جهت یادگیری مستقل و در نهایت با تحریک حس کنجکاوی در زمینه موضوع درسی جدید، در ارتباط است و موجب درگیری پیشتر دانشآموزان در فرایند یاددهی- یادگیری شده و در واقع از این طریق موجب بهبود عملکرد تحصیلی دانشآموزان می گردد (سیف، ۱۳۷۲؛ حسن زاده، ۱۳۸۶).

با توجه به یافته های پژوهش حاضر، ملاحظه می گردد که هر سه نوع تکالیف تمرینی، آماده سازی و تلفیقی از روش های تمرینی و آماده سازی به نوعی بر پیشرفت ریاضی دانشآموزان پایه ششم ابتدایی تأثیر دارند، با این وجود، تأثیر تکالیف تلفیقی (تمرینی و آماده سازی) بیشتر از تأثیر تکالیف تمرینی و آماده سازی به تنها یابی است و همچنین تأثیر تکالیف آماده سازی نیز به مراتب بیشتر از تأثیر تکلیف تمرینی می باشد و این امر دلالت بر این مهم دارد که دبیران و دست اندکاران امور آموزشی نباید در فرایند تکلیف دهی، تنها بر ارائه تکالیف تمرینی تاکید کنند، چراکه تاکید صرف به تکالیف تمرینی، موجبات خستگی و دلزدگی دانشآموزان از مسائل تحصیلی را فراهم می کند.

1 . Paschal
2 . Weinstein
3 . Walberg

استفاده از آزمون محقق ساخته جهت ارزیابی پیشرفت تحصیلی دانشآموزان و محدود شدن نمونه مورد مطالعه به دانشآموزان پایه ششم ابتدایی از جمله محدودیت های پژوهش حاضر بود. همچنین با توجه به مشکلاتی که دانشآموزان سطح مختلف در یادگیری دروسی مانند ریاضی دارند، توجه مسئولین امر به کاربرد روش های ارائه تکلیف فعال مانند تکالیف آماده سازی می تواند روند یادگیری دانشآموزان را تسهیل کرده و مانع برای افت تحصیلی و کاهش عملکرد آنها باشد. از سویی، پیشنهاد می شود پژوهش های مشابه ای بر روی دانشآموزان دختر و همچنین در سایر مقاطع تحصیلی انجام گیرد.

منابع

- بازرگان، زهرا (۱۳۷۳). بررسی وضعیت تکلیف شب در مدارس ابتدایی شهر تهران. *فصلنامه تعلیم و تربیت*, ۳۸، ۳۲-۱۰.
- براهنی، م، اصغرزاده، ا، رضوی خسروشاهی، ع، شمالی، ر. و خمیری، ط (۱۳۷۱). هنجریابی آزمون ماتریس های پیشرونده ریون در کودکان ۵ تا ۱۱ ساله تهرانی. اولین کنگره روانپزشکی و روانشناسی دانشگاه علوم پزشکی تهران.
- البرزی، ش و خوشیخت، ف (۱۳۸۶). بررسی مشکلات محاسباتی از نوع جمع در دانشآموزان دختر و پسر کلاس سوم ابتدایی شهر شیراز. *مجله مطالعات روانشناسی*, ۱، ۵۸-۴۱.
- بنی‌هاشمی، عبدال... و غلامزاده، صفار (۱۳۸۹). آموزش و پرورش کودکان استثنایی (چاپ سوم). تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.
- حسن‌زاده، ناصر (۱۳۸۶). نقش تکلیف شب در فرایند یاددهی – یادگیری. *فصلنامه علمی تخصصی روانشناسی و اطلاع رسانی*, ۱، ۳۵-۳۲.
- رحمانی، رامین (۱۳۸۱). نقش تکلیف شب در یادگیری دانشآموزان با تأکید بر نقش والدین. *فصلنامه علوم تربیتی*, ۴۷-۴۷، ۲۸۰.
- سیف، علی‌اکبر (۱۳۷۲). *روان‌شناسی پرورشی*. تهران: انتشارات رشد.
- طاهری، محمدرضا (۱۳۷۲). هنجریابی آزمون ماتریس های پیشروفته ریون در گروه دانشآموزان راهنمایی، متوسطه و دانشجویان شهر شیراز. پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی.
- علم‌الهدایی، سیدحسن (۱۳۸۱). چکیده مجموعه مقالات سی و چهارمین کنفرانس ریاضی کشور. دانشگاه صنعتی شاهروod، صفحه ۳۹.
- محسن‌پور، مریم، حجازی، الهه و کیامنش، علیرضا (۱۳۸۶). نقش خودکارآمدی، اهداف پیشرفت، راهبردهای یادگیری و پایداری در پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان سال سوم متوسطه شهر تهران. *فصلنامه نوآوری های آموزشی*, ۱۶ (۵)، ۳۵-۹.
- موسوی‌نره، شیما (۱۳۹۰). رابطه تکلیف شب ریاضی با پیشرفت ریاضی و نقش متغیرهای میانجی خودکارآمدی ریاضی، دانش قبلي ریاضی، حافظه فعال، سبک شناختی و تلاش برای انجام تکلیف

- شب ریاضی بر رابطه‌ی بین آن‌ها. پایان‌نامه کارشناسی ارشد ریاضی کاربردی - آموزش ریاضی، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی.
- مولوی، حسین (۱۳۷۲). هنجاریابی مقدماتی و مطالعه پایاپی و اعتبار ماتریس‌های پیشرونده استاندارد ریون در نمونه‌ای از دانشآموزان اصفهان و شهر بابک. *مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان*, ۵، ۱۴۱-۱۵۲.
- Adebule, S. O. (2014). The effect of homework assignment on mathematics achievement of secondary school students in south west nigeria. *Journal of education and practice*, 5 (28), 52-55.
- Aksoy, T., & Link, C. R. (2000). A panel analysis of student mathematics achievement in the us in the 1990s: does increasing the amount of time in learning activities affect math achievement? *Economics of education review*, 19, 261-77.
- Betts, J. R. (1997). *The role of homework in improving school quality, unpublished manuscript*. University Of California, San Diego.
- Cartledge, C. M., & Sasser, J. E. (1981). The effect of homework assignments on the mathematics achievement of college students in freshman algebra (reports research). *Education resources information center*: 206495/se035577.
- Cool, V., & Keith, T. Z. (1991). Testing a model of school learning: direct and indirect effects on academic achievement. *Contemporary Educational Psychology*, 16, 28-44.
- Cooper, H., Lindsay, J., Nye, B., & Greathouse, S. (1998). Relationship among Attitude about Homework, Amount of Homework Assigned and Complicated, And Student Achievement. *Journal of Educational Psychology*, 90 (1), 70-83.
- Cooper, H., Valentine, J. C., Nye, B., & Lindsay; J. J. (1999). Realions between Five After-School Activities. *Jurnal of Educational Pychology*, 91(2), 369-378.
- Dettmers, S., Trautwein, D., Lutke, O. (2009). The relationship between homework time and achievement is not universal: evidence from multilevel analyses in 40 countries. *School Effectiveness and School Improvement*, 20(4), 375-405.
- Dowker, A. (2005). Early Identification and Intervention for Students with Mathematic Difficulties. *Journal Learning Disabilities*, 38, 328-336.
- Emerson, T. N. & Mencken, K. D. (2011). Homework: to require or not? Online graded homework and student achievement. *Perspectives on Economic Education Research*, 7(1), 20-42.
- Eren, O., & Henderson, D. J. (2010). *Are we wasting our children's time by giving them more homework?* Working Paper, University Of Nevada, Las Vegas.
- Gray, R. F., & Allison, D. E. (1971). An experimental study of the relationship of homework to pupil success in computation with fractions. *School science and mathematics*, 71, 339-346.
- Grodner, A., & Rupp, G. N. (2013). The role of homework on student learning outcomes: evidence from a field experiment. *The Journal of Economic Education*, 44 (2), 93-109.

- Grodner, A., & Wayne, G. (2009). *Estimating treatment effects with multiple proxies of academic aptitude*. Working Paper, East Carolina University.
- Ma, X., (1996). the effects of cooperative homework on mathematics achievement of Chinese high school students. *Educational Studies in Mathematics*, 31 (4), 379-387.
- Magidson, S. (2005). Building Bridges within Mathematics Ducion: Teaching, Research, and Instructional Design. *Journal of Mathematical Behavior*, 24, 135-169.
- Mcmullen, S., & Busscher, D. (2009). *Homework and academic achievement in elementary school*. Working paper, Calvin College.
- Paschal, R. A., Weinstein, T., & Walberg, H. J. (1984). The effects of homework on learning: a quantitative synthesis. *Journal of Educational Research*, 78, 97–104.
- Pelletier, R. (2005). *The predictive power of homework assignments on student achievement in grade three* [Dissertations]. Florida International University, USA.